

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਥੋਕ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਚਤ ਸੂਮੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਮੋਖ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜ ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਸਿੰਧੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕ ॥ ੧॥ ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨ ਫੋਕ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕ ॥ ੨॥੧੯॥੫੦॥ {ਪੰਨਾ
682}

ਪਦਅਰਥ:- ਮਾਂਗਉ—ਮਾਂਗਉ, ਮੈਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਤੇ—ਤੋਂ। ਸਭਿ—ਸਾਰੇ। ਥੋਕ—ਪਦਾਰਥ। ਕਉ—ਨੂੰ।
ਜਾਚਤ—ਮੰਗਦਿਆਂ। ਸੂਮੁ—ਥਕਾਵਟ, ਖੇਚਲ। ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ—ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। ਮੋਖ—(ਮਾਇਆ ਦੇ
ਮੋਹ ਤੋਂ) ਖਲਾਸੀ।11 ਰਹਾਉ।

ਘੋਖੇ—ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ। ਮੁਨਿ ਜਨ—ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ। ਪੁਕਾਰਹਿ—ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਘੋਖ—ਘੋਖਿ,
ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੇ। ਸਿੰਧੁ—ਸਮੁੰਦਰ। ਸੇਵਿ—ਸੇਵ ਕੇ, ਸਰਨ ਪੈ ਕੇ। ਸਚੁ—ਸਦਾ-ਬਿਰ ਹਰਿ-ਨਾਮ।
ਸੁਹੇਲੇ—ਸੌਖੇ।11

ਆਨ—{ANX} ਹੋਰ। ਅਚਾਰ—ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ। ਬਿਉਹਾਰ—ਵਿਹਾਰ। ਜੇਤੇ—ਜਿਤਨੇ ਭੀ। ਫੋਕ—ਫੋਕੇ,
ਵਿਅਰਥ। ਭੈ—(ਲਫਜ਼ 'ਭਉ' ਤੋਂ ਬਹੁ-ਵਚਨ) ਸਾਰੇ ਡਰ। ਮਿਲਿ—ਮਿਲ ਕੇ। ਸਾਧੂ—ਗੁਰੂ। ਸੋਕ—ਚਿੰਤਾ,
ਗਮ।21

ਅਰਥ:- ਹੇ ਭਾਈ! ਮੈਂ (ਤਾਂ) ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ (ਹੀ) ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗਦਿਆਂ ਨਿਰੀ
ਖੇਚਲ ਹੀ ਹਾਸਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, (ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ,) ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਰਾਹੀਂ (ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਤੇ)
ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਤੋਂ ਖਲਾਸੀ (ਭੀ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।11 ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਭਾਈ! ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਪੁਰਾਣ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵੇਖੇ, ਵੇਦਾਂ ਨੂੰ (ਭੀ) ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ
ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, (ਪਰ) ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਰਨ ਪੈ ਕੇ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਸਦਾ-ਬਿਰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ (ਜਿਸ ਦੀ ਬਰਕਤਿ ਨਾਲ) ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸੁਖਦਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।11

ਹੇ ਭਾਈ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਜਿਤਨੇ ਭੀ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਰਿਵਾਜ ਤੇ ਵਿਹਾਰ ਹਨ ਸਾਰੇ ਵਿਅਰਥ
ਹਨ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਰ ਕੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਸਾਰੇ ਚਿੰਤਾ-ਫਿਕਰ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ।21 19। 50।